

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 5-6, Vol. 25., květen-červen-May-June 2001.

JAN PIVECKA FOUNDATION

Motto: NEVER GIVE UP!

„Člověk žije tím, co udělal, tím, co rozdál, tím, že porušil, tím, že rozveselil oči, tím, že hořel, aby se druzí obědili.“
RNDr. Rudolf Píjasek

Češi a Němci si vyplatí důchody

Praha (ČTK) - Návrh smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českem a Německem, který ve středu schválila vláda, umožní občanům obou zemí, aby jim do doby potřebné k získání nároku na starobní, invalidní či pozůstalostní důchod byla započítána doba, kterou odpracovali na území druhého státu. Čechům by měl být důchod za období, kdy byli zaměstnáni v Německu, vypočítán podle pravidel platných pro Němce. **LF/4**

Zemřela Riva Kriegelová

Praha (rep) - V sobotu ve věku 92 let zemřela ve vinohradské nemocnici Riva Kriegelová, vdova po Františku Kriegelovi, jediném politikovi, který v srpnu 1968 odmítl podepsat takzvaný moskevský protokol. Redakci MF DNES to oznámila rodinná přítelkyně Iva Nováková. **24/4 51**

Zloději berou dokonce i rohožky

Luhacovice (sve) - Zloději, kteří řádi v lázeňském městě Luhacovice, kradou ty nejpodivnější věci. Nedávno například někdo odnesl z přístupové chodby luhacovického hotelu čistě bot značky Ronda. Cena obrovské rohožky je pětadvacet tisíc korun. **24/4**

Nové smlouvy mezi Kanadou a ČR

Od 23. do 26. 5. navštíví Českou republiku v rámci oficiální návštěvy kanadská ministryně pro rozvoj lidských zdrojů Jane Stewardová. Největší váha jejího pobytu v ČR tkví v podepsání bilaterálních smluv mezi Kanadou a ČR. První smlouva se týká sociálního zabezpečení a bude projednávána s jejím protějškem, ministrem práce a sociálních věcí Vladimírem Špidlou, zatímco smlouva o zabránění dvojitého zdanění bude podepsána s ministrem financí Jiřím Rusnokem. Důležitost této smlouvy tkví zejména ve vnesení větší jistoty do daňového sektoru. S tím souvisí zlepšení spolupráce daňových orgánů zejména v boji proti daňovým únikům.

Manžel se nadšeně dívá na upečenou busu a manželka k tomu ironicky poznamená: „A víš, že na mne ses nikdy takhle nepodíval?“

Jsou ženy, které se snaží v životě toho hodně dokázat. Jiné zas spíše ukazat.

Albrightová jde na univerzitu

Washington (ČTK) - Byvalá americká ministryně zahraničí Madeleine Albrightová bude od září pracovat v Ústavu Williama Davidsona na Michiganské univerzitě. Povede agendu konvergence demokracie, lidských práv a ekonomického rozvoje v nových tržních státech. **4/5 51**

Odškodnění obětí

PRAHA (ČTK) - Čeští občané, kteří byli na konci války a v poválečných letech odvlečeni do sovětských pracovních táborů, by měli být odškodněni podobně jako ti, kdo za okupace otročili pro německý průmysl. Vláda včera schválila poslanecký návrh zákona, který se týká asi 300 až 400 obětí. **21/5 61**

Svatou Barboru čeká oprava

KUTNÁ HORA. Unikátní goticko-barokní svatá Barbora v Kutné Hoře čeká rozsáhlá rekonstrukce, která bude stát až 100 milionů korun – město proto požádalo o státní dotaci. Podle Jana Vinaře ze společnosti pro obnovu památek Murus lze očekávat, že oprava památky UNESCO bude dlouhá. Ideální by bylo, kdyby se práce zrychlily do deseti let. řekl.

BERLÍN (ČTK) - Za katastrofu pro národní existenci označil vysokou nezaměstnanost v lužickosrbské oblasti na východě SRN předák tamní menšiny Jan Nuck.

Při víkendovém zasedání národního zájmové organizace Domowina v saské Hoyerswerde oslavoval německé úřady za krácení prostředků na aktivitu Lužických Srbů Organizace zároveň ocenila český zájem o osudy

Byl komunismus horší než nacismus?

RADOMÍR MALÝ

Přísti týden 15. března máme opět jedno smutné výročí: před 62 lety starý a nemocný prezident dr. Emil Hácha podepsal v Berlíně po celonočním vydírání, výhrůžkách a psychickém nátlaku dokument, v němž žádá Velkoněmeckou říši o „ochranu“. Nastala doba německé okupace českých zemí, která pominula, jak známo, teprve s koncem druhé světové války v roce 1945. Nicméně tzv. „osvobození“ žádným osvobozením nebylo, pouze výměnou jednoho okupanta za jiného. Rozdíl spočíval pouze v tom, že s tím druhým neměl český národ žádné zkušenosti, proto jej pokládali za „osvoboditele“. Nacistickou totalitu nahradila komunistická.

Výročí vzniku protektorátu nutí ke srovnání: která z obou diktatur byla horší? Vzhledem k počtu obětí na životech rozhodně nacistická. Číslo popravených, umučených a zavražděných včetně Židů odvěčného do plynových komor činí přibližně 300 tisíc, zhruba stejný počet našich občanů prošel vězením a koncentračními tábory. Komunisté mají na svém kontě 231 oficiálních rozsudků smrti a několik tisíc zlikvidovaných jiným způsobem, přibližně 300 tisíc občanů se ocitlo za mřížemi a v lá-

grech. Nacistický teror byl horší. Existují ale dvě reality, které toto tvrzení zeslabují. Hitlerovci páchali své zločiny ve válce pod dojmem ohrožení na život a na smrt, zatímco bolševici v míru. Nacisté neznali vykonstruované monstrprocesy a gestapáci nebyli tak vynalézaví v metodách mučení za účelem „doznání“ k neexistujícím zločinům. V Sovětském svazu (našem vzoru) naopak procentuální počet obětí k počtu obyvatelstva byl vyšší než u hitlerovským Německu.

Otázka, kdo byl horší, tak ztrácí svůj smysl. Mnohem správnější je ptát se, co mají oba zrušné systémy společné. V Norimberku k smrti odsouzený nacistický šéfidolog Alfred Rosenberg k velké zlosti sovětského žalobce Ruděnka uvedl, že vyhlazovací metodám se německé gestapo a SS učily od sovětské NKVD. Společný oběma režimům byl i propagandistický žargon odvolávající se neustále na „lid“, sociální demagogie, odpor k soukromému podnikání, zdůrazňování „vedoucí úlohy“ jediné strany, nenávisť vůči křesťanství a pronásledování církve. Nacistická a komunistická totalita si jsou tedy podobné jako vejce vejci, pocházejí obě z antihumánních a zločinných kořenů. To je důvod, proč je nutno výročí 15. března si stále připomínat. **20/3 52**

PhDr. Radomír Malý, 53 let, žije trvale v Brně. Je povoláním historik, za komunistické éry musel pro své náboženské přesvědčení opustit zaměstnání v muzeu v Kroměříži a vykonával méně kvalifikované práce. Byl aktivní v katolickém samizdatu a podepsal Chartu 77. Po listopadu 1989 působil jako novinář, dnes přednáší historii na Teologické fakultě Jihočeské univerzity.

Lužičtí Srbové si stěžují

menšiny. „Zatěžovat Srby obdobnými úspornými opatřeními, jaká jsou ukládána státní správě, je neomluvitelné, nespravedlivé a pro bohaté Německo ostudné.“ řekl Nuck. Nadace lužickosrbského národa dostane pro příští rok od spolkové vlády příspěvek o 1,5 miliónu marek menší než letos – 14,5 miliónu místo letošních 16. Braniborsko a Sasko zatím krácení dalšího 16miliónového příspěvku nechystají.

Lužickosrbský představitel se podle Nucka budou snažit změnit dohody, podle nichž mají v nadaci „nepoměrně velký“ vliv zástupci státu. Do nadace vkládají prostředky na aktivitu menšiny spolková vláda a Sasko a Braniborsko, kde ito západní Slovane žijí. Novinkou v dějinách národa je podle Nucka stěhování mladých příslušníků menšiny na západ Německa kvůli vysoké nezaměstnanosti.

Welzl je čestným občanem Zábřehu

ZÁBŘEH NA MORAVĚ
(sos). Po pětadesáti letech se v Zábřehu na Moravě udělovaly tituly čestný občan města.

Rozhodli o tom zábřežští zastupitelé po bouřlivé diskusi již v závěru loňského roku. Navrhovatelé předložili jména čtyř osobností, které se zapsaly výrazně do dějin Zábřehu.

„Leopold Falz byl německý historik. I když neměl s nacistickým společného, byl v pětadvacátém roce vyhnán ze svého bytu na ulici. O několik dnů později zemřel na zápal plic, tehdy mu bylo asi osmdesát let.“ popisuje osud muže jeden z předkladatelů návrhu

Milan Kratochvíl. Další významnou osobností je Joža Malý, zakladatel Sokola v Zábřehu i prvního českého knihkupectví v tomto koutu Moravy. Mezi válkami byl zvolen jako jeden z prvních Čechů za starostu. Čestným občanem Zábřehu se stal také cestovatel Jan Ešmýr Welzl, který za polární kruhem učil místní obyvatele české zručnosti.

Jediným mužem, který se udělení čestného titulu dožil je Ctibor Lolek. „O tomto muži se mluví jako o chodící zábřežské kronice. Patří také k lidem, kteří se zasloužili o znovuoživení místního muzea, přispěl i k objasnění řady záhad v dějinách města.“ uvedl Kratochvíl.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION

IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.

Secretary of the Editorial Board:

Jana Janečková-Bayerová.

Tel./905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
zámoří, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámoří, letecky ...	\$ 34:00

Sdělení čtenářům v České Republice:
Min. předplatné ve výši 100 Kč lze
poslat na: PAVEL SVOBODA,
175 Na Vyhlídce, 252 63 Roztoky u Prahy.

Krajan Otto Lowy/pův. Löwy/
dělá na západě Kanady už
15 let do rádia. Jeho po-
řad se jmenuje "The Trans-
continental with Otto Lo-
wy" a má značný vliv na
veřejné mínění v širokém
okolí Vancouveru. Rodí
se v místním studiu CBC.
Málokdo ví, že Otto za
vátky sloužil postupně u
tří čs. stíhacích perutí
RAF. Protože je skromný,
nikdo ho nepovýšil..

JEDNOU VĚTOU

Bystré u Poličky se stalo po-
pulární díky filmu "Návrat ztraceného ráje", v kte-
rém si zahrál i kan. dětský lékař Vladimír Pucholt.
Jeho dcera žije v Praze, kterou si zamilovala. --V
Montreálu se vaří a pije moravské pivo "Černá ho-
ra". Adresa: L'amère à boire, 2049 St. Denis, Montreal,
tel. 282-7448. --Red. "Kanadské Mosaiky" na kan. vel-
vyslanectví v Praze je Marek Janovský. K. Labohá bu-
de studovat Kanadu ve Vancouveru. --Kan. občan Šte-
fan Plaček se už 7 let soudí s městem Brnem o po-
zemek ve středu města. --7-letý Luc Sergent, syn Mo-
niky, roz. Janečkové, se v Ottawě umístil čestně v
maratonu pro děti do 10ti let. --Branná povinnost
občanů ČR žijících v Kanadě zaniká dosažením 60ti
let. /Informace od konsula D. Pavlity z Ottawy. /--
I. Pírek napsal pro "ZMD" zajímavý článek "Pro mi-
lovníky skutečné zimy je Kanada ideálním místem
k návštěvě". Prý každé auto je vybaveno polní lo-
patkou, aby si v případě nutnosti mohl řidič posta-
vit iglú. --Pochoutka: Multigrain Bread z pekárny
Borski v Oakville, tel. /905/489-0842. --Nový kata-
log knih od Lenky Štorzové pošle rádi vácným
zájemcům. --Býv. motolský specialista MUDr. Petr Ka-
van má úspěchy v Montreálu/na McGill/. --Hledá se
Jitka, roz. Šrámková z Plzně. --Kan. revue "Legion" mě-
la článek "Cvt. Cracking Down on War Criminals in
Canada", hlavně díky ministryni spravedlnosti Anne
McLellanové. --Malé opravy: montreálský exulant
Nebeský není Josef, ale Václav Victor. V čele Co-
menius Institutu není J.V. Vrána, ale Tomáš Pavlásek.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Nedávno odešla v Toron-
tě na věčnost býv. učitelka,
paní Adéla Kálalová. Na snímku z r.
1958 je s krajanem A.
Červenákem. Byla to
vzácná čs. vlastenka.

Brněnský rodák Vilém Jílek uvítal ve svém obchodě TEXTILE
MARKET, 246 Queen St. West, Toronto, skupinu českých turistů
z okolí Brna. Připomněl jim, že v jeho tržnici se oblékly
stovky kanadských vojáků, kteří v Torontě šli do civilu.
Dostali poukázku na oblečení a pan Jílek je oblékl od hla-
vy k patě. Mohli si vybrat, co se jim líbilo. Tržnice byla
populární i u našich krajanů. Málokdo ví, že Vilém Jílek
odešel do exilu, když ho po únoru 48 komunisté začali pro-
následovat jako zdatného živnostníka: měl v č. 17 na Zel-
ném trhu velký Dům textilu, který měl roční obrát 95 mil.
korun. Návštěvníci býv. majitelem informovali, že jeho býv.
dům už dávno nestojí. Tedy: žádal o náhradu po listopadu
1989 a dostal ji? Dům o třech patrech měl velký nápis
"Vilém Jílek" a jen starší občané Brna se na něho pamatu-
jí. Majitel obchodu je první vpravo: s krejčovskou mírou.

V Edmontonu zemřel 12.5. známý herec Vladimír Valenta.

V 50. letech byl vězněn. --Český a Slovenský Den Kanady
bude na Masaryktownu v sobotu 23.6. od 12:30 hod. --Odvážná inici-
ativa: Dagmar Truhlářová, 5302 Dundas St. W., Toronto, Ont. L9B 1B2
/Tel. /905/ 846-4563/ začne nezávislé české rozhlasové vysílání
"RADIO BOHEMIA" na stanici FM 530, od pondělka do pátku, 12 až 13
hod. Premiéra byla 4.6.2001. Držíme jí palce! --6.6. oslavili naši
v Montreálu 100. narozeniny zasloužilého krajanu, Inž. V. Pavelky.
Hlavně v areálu dětského tábora Hostýn v Laurentských horách. Du-
ší všech podniků byl Milan Havlín, předseda Asociace Hostýn. --Ne-
dávno zesnulý P. Bruno Adeo, byl až do svého ilegálního odchodu na
západ v r. 1949 farářem ve Vimperku na Šumavě. Zakusil také službu
jako misionář v Alžírě, ale Kanada se mu zdála klidnější a přišel
do Saskatchewanu v r. 1955. --Bratři John a Robert Brabecovi, 4807-
40th Ave. S.W., Calgary, Alta. T3E 1E4, tel. /403/ 242-6419, vydali 2
melodické pásky: "Memories of Kimberley" a "Under Mountain Skies".
Oznámka: "Prahačka, 53, se všemi kladnými vlastnostmi, hledá přítele
vyšší postavy pro život v Kanadě. Zn. "Společný život". Kontakt přes
"KL". --V Oakville, Ont. vyhlásili okenní firmu Supreme Windows/ma-
jitel Joe Joseph z Nové Paky/ za "Best Window Company in Oakvil-
le". /Mezi spokojené zákazníky patří i známý zubní lékař G. Začal
z Mississaugy. /--V Montreálu měl mezi krajany úspěch český film

rež. D. Vihanové "Zpráva o putování
studentů Jakuba a Jana". Byl nato-
čen na Spiši na Slovensku. --Montre-
ál navštívil senátor F. Mezihorák. --
J. Klinka z Viktorie, BC: Princezna
Anna /dcera Karla IV. a sestra Vá-
clava IV. se provdala za angl. krále
Richarda II. v r. 1382 a nazvána
"Good Queen Anne". --Red. dodává: ne-
dala Anglii následníka trůnu, jak
se očekávalo. Zavedla však "side-
saddle" a řada anglických aristo-
kratek takovým způsobem i dnes na
koně jezdí. --Býv. mukl Vladimír
Stržinec, býv. resident Toronto, zem-
řel v r. 1996 v Texasu. Bylo mu 69.
--Maštálýřovi z Hope, BC, navštívili
okolí Lake Tahoe a na tamní příro-
du nezapomenou. /Nevěděli však, že
tam žije vdova po E. Ingrišovi. /--
Pražskou soutěž o nejkrásnější
sázkový los vyhrála 18ti-letá A.

Hrušková z Uh. Hradiště. Dostala zpět letenku do Kanady. Míří do
Montreálu. --Tennisová inktorka V. Brankovská dostala od Can.
Tennis Association vysoké vyznamenání. --Nová sportovní hvězda
v Mississauze: Jiřina "Gina" /Škarecká/ je nejlepší hráčkou vo-
lejbálu ve středisku pro seniory na Cawthra Rd. /Jak je vysoká
se tají. /--Krajan Joe Schlesinger, hvězda kan. tel. stanice CBC,
napsal knihu vzpomínek "Time Zones" /Časové pásma/. Jinak nemá
valné mínění o V. Klausovi: "vystupuje nafoukaně a chová se ja-
ko hlupák". --Jan Sammer pokračuje ve své záslužné práci na po-
li majetkových restitucí v ČR. --Košícký rozhlas /red. P. Juščík/
měl program o kan. zpěvačce Heleně Hajníkové-Janečkové a o ves-
nici Kučín u Vranova n/T, kde se narodila. Deska na její počest
bude odhalena nejspíš poslední víkend v červenci. Pozvána bude
i kan. velvyslankyně Huberová. --Ottawský Lubor Drahotský, pův.
z Pardubic, si udělal výlet do Japonska. Byl okouzlen kvetoucí-
mi třešněmi. --Populární L. Pešta skončil v Calgary svou činnost
jako hon. konsul ČR. Přispělo k tomu zavedení víz do ČR?

V městě Mississauga, záp. od
Toronta, mají nového šéfa
policie. Vlastně jeho poli-
cejní sbor zahrnuje celý
region Peel, včetně Bramp-
tonu a Caledonu. Jmenuje se
Noel Catney a na obrázku je
s vyvadatelem "Kanadských
Listů". K náhodnému setkání
došlo při nedávném výročním
banketu skupiny "Peel Mul-
ticultural Council". Sdru-
žuje zástupce asi 60ti ná-
rodnostních skupin, které se
v regionu Peel usadily. Sku-
pina se snaží koordinovat
kulturní a jiné aktivity ná-
rodnostních skupin a šíří
vzájemné porozumění. Šéf
Catney má před sebou těžký
úkol: vždyt jen Mississauga
má už skoro 500.000 obyvatel.
Stejně jako policie v Toron-
tě se PRP /Peel Regional Po-
lice/ řídí heslem "Sloužit a
chránit".

Z České republiky a Slovenska

Podle průzkumu veřejného mínění v ČR je Slovensko přítel, Německo partner.-- Na schůzi KSČ za potlesku 238 osob předpověděl M.Štěpán, že se KSČ dostane k moci.-- Ombudsman Motejl má problém: soudit či nesoudit stařícké komunistické zločince, např. Grebeníčka st.?-- Vydaní "Mein Kampf" je opět u soudu.-- Poslanec A. Bubník /býv.hok.šampion a jáchymovský vězeň/ prohlásil, že náhrada býv.pol.věznům rozhodně patří.-- V Mnichově stojí před soudem býv.SS-důstojník A.Malloth, 89. Způsobil v Terezíně smrt desítkám vězňů. Svědčí i čs.svědci.-- Mohelnici osvobodila 8.5.1945 čs.brigáda z Východu, proto pomník RA /zničený neovladatelným kamionem/ se obnovovat nebude.-- Podle JUDr. A.Procházky k odsunu Němců v r.45 nedošlo podle dekretu pres.Beneše, ale bylo to rozhodnutí všech Spojenců. Zjišťuje se také, zda Benešova vláda se sídlem v Londýně formálně vyhlásila Německu válku či zda se na to zapomnělo.-- Film o odsunu Němců se natáčí na Jesenicku. Režisérem je P.Linhart.-- Vězni komunismu budou finančně odškodněni, ale letos vláda nemá peníze.-- Litujeme, řekli radní v Brně odsunutým Němcům.-- Ministr Kavan usiluje /s pomocí M.Allbrightové/ o vysoký post v OSN. Chtěl by

být od r.2002 předsedou Valného shromáždění.-- V Ostravě byl pozatýkán gang, který tisknul falešné české bankovky.-- Podle nových směrnic zlínského magistrátu nemohou úředníci nosit v kanceláři bačkory či pantofle. Ženy nemají nosit minisukně či průhledné blúzy, ale dostávají "ošatné".-- Podle "MFD" pronesl prez.Havel v Bratislavě projev, který vstoupil do historie. Mluvil o visi sjednocené Evropy a o významu NATO. Klíčovou řeč měl také Z.Brzezinski.-- Skupina milovníků přírody v Leštíně u Zábřehu okroužkovala letos na 600 různých druhů ptáků. Vedoucím skupiny je J.Neoral.-- Cílem dohody mezi ČR a Kanadou je snadnější nárok na důchod v kterékoli z obou zemí. Zmizí také dvojí zdanění.-- Býv.předseda ÚV SSM Vasil Mohorita bydlí v Praze, ale tráví většinu času v ředitelně brněnské Zbrojovky.-- V Kabaretu "U Vánů" v Č.Budějovicích proběhl cyklus přednášek o trampské abecedě. Vystupují tam populární trampské soubory. Také Country klub v Mladém je aktivní.-- ČR jedná s Rakouskem o výstavbě kanálu Dunaj-Ódra-Labe. I Poláci projevíli zájem.-- Od 1.4. musí mít všechny české cest.kanceláře pojištění proti krachu. Pojištění se netýká tzv.cestovních agentur. Ty neorganizují vlastní zájezdy, ale prodávají zájezdy jiných.-- Vsetínský básník K.Vysloužil vydává už 10 let nejmenší časopis na světě: "Hlas z pasínku". Vydává nejméně 15 čísel za rok. List má velikost dopisní obálky. Kdo nám vysvětlí, co je valašský pasínek?-- Lump jménem Dan Warner z Ostravy vylákal z důvěřivých lidí na 500 kan.dol.záloh za tutovou práci u kanadské fingované firmy Auto Supply International. Česká policie zjistila, že žádná taková firma v Kanadě neexistuje. Podvodník zmizel.-- První dáma Vinohrad, Jiřina Jirásková, tiše oslavila "70".-- Vydavatel t.l. se stal čestným členem organizace soc.dem.strany v Rokycanech. Tato oblast byla v minulou ovlivněna ryzími vlastenci, jako byl Vojta Beneš.-- PhDr.Jiří Kotyk z Pardubic/ napsal článek "Poslanec Josef Kout, 1907-1970". Do exilu šel v r.1948, v r.1957 se stal občanem USA. Přes varování přátel letěl do ČSSR a tam po výsledku na StB zemřel.

Snímek ze slavnostního uvedení knihy "Dějiny Kanady" v Kolowratském paláci na Ovocném trhu v Praze 20.března t.r. Autoři knihy: Lenka Rovná a Miroslav Jindra. Sponsory ceremonie byly: nakladatelství "Lidové noviny" a Kanadské velvyslanectví v Praze. Autorkou fotografie je naše pohotová pražská dopisovatelka Blanka Forstová; je aktivní také ve Společnosti přátel Kanady v Telči.

Univerzita Tomáše Bati

Zlín (per) - Oto, kdo bude autorem nového loga zlínské univerzity, se utkali čtyři přední grafici z Prahy a Brna. Vyzvání byli ale navíc také studenti Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací.

V anonymní soutěži nakonec vyhrál právě návrh studenta čtvrtého ročníku Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací Lumíra Kajnára.

Jeho práce byla podle poroty vybrána pro svou grafickou kvalitu, současnost, sdělnost a srozumitelnost. Jako druhý skončil se svým logem Jan Meisner, ředitel

Institutu reklamní tvorby a marketingových komunikací a zároveň vedoucího ateliéru Grafického designu. Na třetím místě potom skončil Rostislav Illík, asistent ve stejném ateliéru.

Soutěžící grafici měli svůj úkol o to složitější, že museli pracovat pouze se dvěma barvami. Návrhy musely splňovat několik požadavků: jednoduchost, srozumitelnost, široká použitelnost na insignie, na označení budov a na tiskové a propagační materiály.

Vyhodnocení jednotlivých prací provedla odborná komise, ve

kteří zasedali čtyři významní grafikové, Pavel Hrach, Boris Mysliček, Václav Kučera a předseda poroty, ředitel Design centra ČR Karel Kobosil.

Kromě požadavků vyplývajících ze zadání poroty hodnotila originalitu, kreativitu a také celkovou výtvarnou úroveň.

Univerzita bude mít také své insignie, na které byla vypsaná soutěž. S jejich realizací se však počítá až příští rok.

Zájemci si mohou všechny soutěžní návrhy univerzitního loga prohlédnout v galerii Fórum v budově VUT na Mostní ulici.

Známy český let.historik L.Klímek se v r.1997 účastnil setkání polit.věznů v Jáchymově. Byl tam také prezident V.Havel. Ten rok se konala trýzna také u jiného pomníku v Horním Slavkově.

Slavíme Český a slovenský den Kanady s vámi

Bata

O LETCÍCH

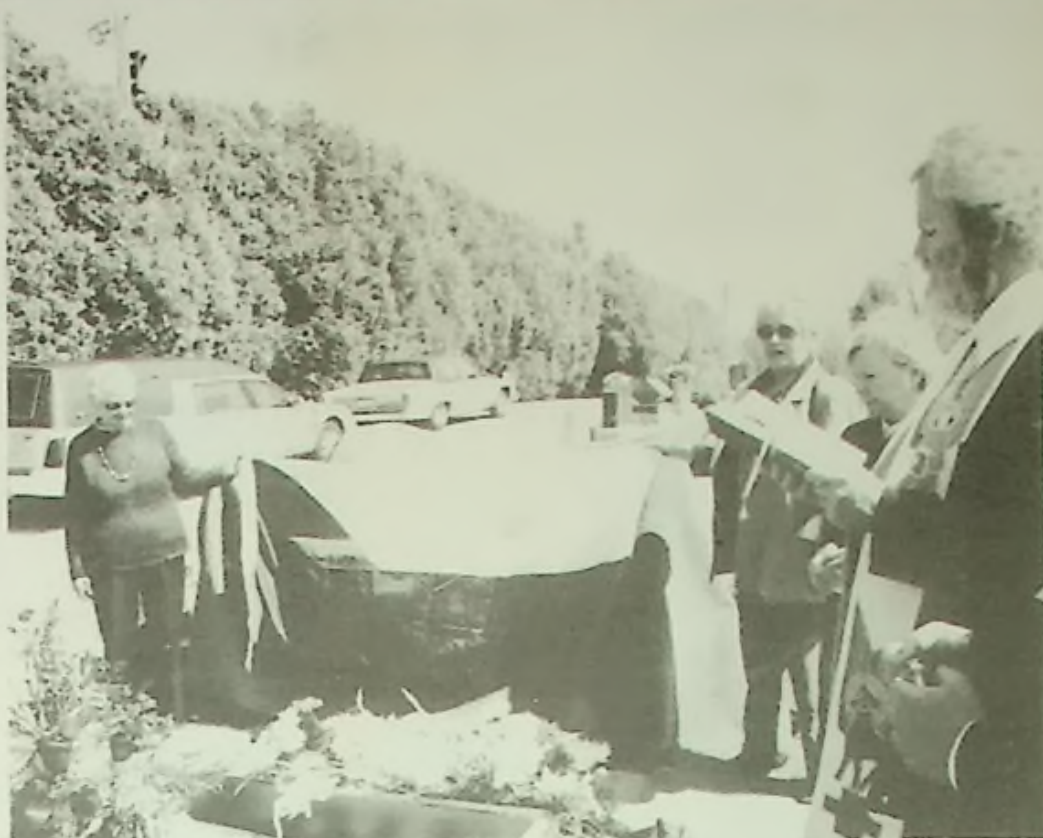
Zdeněk Svěrák bude slavit dvakrát
 Herec, spisovatel, scenárista, textař a dramatik Zdeněk Svěrák slaví ve středu 28. března, své padesáté narozeniny. Podruhé bude slavit 16. května, kdy je čeká premiéra filmu Tmavomodrý svět, na kterém pracoval spolu se synem Janem celých pět let. Do filmu, který je produkci charakterizován jako "komomí lidské drama na napínavém historickém pozadí", obsadil režisér Jan Svěrák tradičně i svého otce. Ten napsal (opět tradičně) scénář. Tentokrát si ovšem Zdeněk Svěrák zahrál spíše symbolicky. "Protože v době, kdy se děj filmu odehrává, byli příslušníci RAF bezvousí a on se nechce nechat oholit, bude hrát indického člena RAF, který v jednom záběru projede na kole," upřesnil Jan Svěrák. Spolupráci na filmu zahájili otec a syn už v roce 1996, když vznikl jejich známý oskarový snímek Kolja. Samotné natáčení Tmavomodrého světa začalo přesně před rokem, 27. března 2000. Hlavním hrdinou filmu je pilot František Sláma (jehož roli vytvořil Ondřej Vetchý), který se po okupaci Československa přihlásil k Britskému královskému letectvu (RAF) a po druhé světové válce jej postihne obvyklý osud "nepohodlných" západních letců. Ve filmu dále uvidíme například Oldřicha Kaisera, Lindu Rybovou, Miroslava Táborského a debutujícího Kryštofa Hádku. Z cizích hvězd si v Tmavomodrém světě zahráli třeba angličtí herci Charles Dance a Tara Fitzgerald.

K nejdramatičtější scénám filmu prý patří nálet na nákladní vlak naložený benzinem, přistání letounu bez podvozku či pád letadla s pilotem do moře (tato scéna se točila v Jihoafrické republice). Na premiéru jsou pozváni autentičtí letci, kteří se zúčastnili bitvy o Velkou Británii.
Mladá fronta Dnes 27.3.2001

2. bratranec J. Gellnera, Arnošt / Ernest / Zucker, opravuje Vánův seznam ve dvou bodech: sloužil jak u 312., tak u 310. peruti a jeho branný poměr byl četař v záloze.

--Američtí piloti testovali český letoun L-159 Alca /vyráběný firmou Aero Vodochody/. --V Martine na Slovensku žije synovec gen. Jána Ambruše. --Populární velitel letectva gen. Lad. Klíma odchází do výslužby z osobních důvodů. Ohlásil to nový ministr obrany Jar. Tvrdík. --Eso let. války nad Francií, gen. Fr. Peřina se stal patronem letců v Čáslavi. Základna ponese i jeho jméno. --"Internetová stránka KSČ by se měla zakázat: propaguje komunistickou ideologii, která je od začátku až do konce zločinná", řekl tisku jeden ze záp. letců, který byl v 50. letech vězněn. --Film "Tmavomodrý svět" byl přijat tiskem nebyvale kladně. Protože je kvalitní, v Praze jej za první tři dny přišlo shlédnout na 90.000 lidí. Technickým poradcem při natáčení byl kan. resident M. Petrů, který se postaral o autentickou výstavku věcí po záp. letcích v biografu, kde byla premiéra. Vyšla stejnojmenná kniha a rozbíhá se nadační fond na podporu pilotů-veteránů. --Gen. A. Šiška pokřtil v Náměšti n/O. jeden nový stroj L-159 Alca. --Let. den v Brně-Tuřanech byl publikem málo navštíven; konkurovalo mu mistrovství světa v hokeji. --3.6. má být Let. den v Pardubicích. --Jaké číslo RAF měl Evžen Vantoch? --Při otevření hotelu Old Inn v Č. Krumlově /dříve: Měšťák/ byli manželé Peřinovi, Fajtlo-

vi, Wienerovi, Šiškoví a I. Lom. Skupina pak odjela do Uherců u Plzně na odhalení pamětní desky genmjr. Irvin- ga. --V Anglii by měl žít záp. letec Adolf Chvojka. Kdo o něm ví? --Obdiv k záp. letcům měl a má kpt. ČSA Otakar Kolín z Hřebče. --John Pemberton-Zbyšek Nečas vydal knihu "Druhý odboj". Kde se koupí? --Arnošt Fantl, přítel K. Schucka, měl v Anglii "97". Jeho manželka je o 22 let mladší a stará se o něho vzorně. --Let. historik Jan Rail nám z Náchoda poslal kupu vzácných fotografií. --letec, žurnalista, spisovatel a profesor. /Dr. Smerek Č. 4-5/2000 revue "Dvůr Králové nad Labem" má knihu "The Czechs and Slovaks in Canada". /Typicky 60ti stranách dokumentární články o sobě napsal dr. Gellner do knihy ty a snímky z let 38-45, za redakce Jana Schwarze. Z letců jsou poctěni: Jaromír Stríhávka, V. Netík, Timothy Hubený, O. Schiesler, K. Štrégl, E. Zbroj a K. Hančíl. Revue má kapitolu o Čechách z Volyně. --Prvním velitelem 311. byl do 20.3.41 pplk. Karel Toman-Mareš, DFC, pův. z Tábora. V 50. letech pracoval na JZD Kosova Hora a zemřel takřka v zapomnutí 18.6.1960. V 20. letech vyhrál celou řadu let. soutěží, zvláště ve Francii. --7.3. oslavil v Jaroměři své 83. narozeniny plk. O. Špaček, operační pilot 312. a 313. čs. peruti v Anglii. Po únoru 48 odešel s manželkou na západ a skončil v Kanadě. V BC pracoval jako automechanik a rybařil. Pěkný článek o něm napsal M. Husták. --Ze Šumperka se ozval K. Kadlec. --V Anglii vyšly 4 poštovní známky s portréty slavných vál. letců: A. Harris, Portal, Dowding a Tedder s letouny, které je proslavily: Lan- Ivo Tonder přezil tvrdě něm. zaje- phoon. --5.5.45 potopila posádka Francií 4.5.1995. Oba sloužili u J. Beneše něm. ponorku U-534, mezi Tainem ve Skotsku a Dánskem.

RCAF Wing Commander John Gellner, 93, zemřel v Boltonu, Ont. 27. dubna 2001 a byl pochován na Caledon East Public Cemetery 30. dubna. Hřbitov je několik kilometrů od jeho milovaných "Hradčan". Na jeho pohřbu jsme byli 4 Češi, ale přišlo asi 40 jeho přátel a příbuzných. /Pro pořádek: nejbližší jeho příbuzný v Kanadě, Ernest Zucker, chy-

běl, protože byl mimo Kanadu. Chybělo i 6 plukovníků gen. štábu Armády České republiky na stáži v Camp Borden. /Přišel však majitel známé firmy Baxter Publishing, W.H. Baxter, který s dr. Gellnerem spolupracoval v době, když po téměř 20 let byl redaktorem revue "Canadian Defence /Quarterly". Z představitelů kanadského letectva se dostavil gen. poručík A. Chester Hull /Rtd/, CMM, DFC, CD, který se zasloužil o to, že původní letecká tunika dr. Gellnera a jeho válečná vyznamenání budou zachovány ve zvláštní vitrině v Leteckém Museum v Trentonu. Jak je vidět na fotografii vedle otevřeného hrobu přece jen byla čs. vlajka, jak si Honza přál: její cíp vpravo držela moje paní Jana a druhý manželka p. generála Hull-a. Místo si vybral dobře: je tam klid přímo božský. V archivu jsem našel články, které napsali v minulosti o dr. Gellnerovi různí lidé, když slavil své 50. až 90. narozeniny. Nejzajímavější vznikl k jeho 70. narozeninám a jeho autorem byl dr. Ján Smerek, který místně zachytil jeho činnost v pěti oblastech: jako advokát, letec, žurnalista, spisovatel a profesor. /Dr. Smerek Č. 4-5/2000 revue "Dvůr Králové nad Labem" má knihu "The Czechs and Slovaks in Canada". /Typicky 60ti stranách dokumentární články o sobě napsal dr. Gellner do knihy ty a snímky z let 38-45, za redakce Jana Schwarze. Z letců jsou poctěni: Jaromír Stríhávka, V. Netík, Timothy Hubený, O. Schiesler, K. Štrégl, E. Zbroj a K. Hančíl. Revue má kapitolu o Čechách z Volyně. --Prvním velitelem 311. byl do 20.3.41 pplk. Karel Toman-Mareš, DFC, pův. z Tábora. V 50. letech pracoval na JZD Kosova Hora a zemřel takřka v zapomnutí 18.6.1960. V 20. letech vyhrál celou řadu let. soutěží, zvláště ve Francii. --7.3. oslavil v Jaroměři své 83. narozeniny plk. O. Špaček, operační pilot 312. a 313. čs. peruti v Anglii. Po únoru 48 odešel s manželkou na západ a skončil v Kanadě. V BC pracoval jako automechanik a rybařil. Pěkný článek o něm napsal M. Husták. --Ze Šumperka se ozval K. Kadlec. --V Anglii vyšly 4 poštovní známky s portréty slavných vál. letců: A. Harris, Portal, Dowding a Tedder s letouny, které je proslavily: Lan- Ivo Tonder přezil tvrdě něm. zaje- phoon. --5.5.45 potopila posádka Francií 4.5.1995. Oba sloužili u J. Beneše něm. ponorku U-534, mezi Tainem ve Skotsku a Dánskem.

Zatím nesplněné pocty: in memoriam povýšení na gen. let. ČR a pojmenování 25. cesty na John Gellner Rd. MJ

Váleční kamarádi Ivo Tonder /vlevo/ a Stanislav Krejčík, který 12.8.2001 slaví v poměrném zdraví své 89. narozeniny. Pochází z Kolína, kde v mládí vynikl jako skaut. Tonder přezil tvrdě něm. zaje- phoon. --5.5.45 potopila posádka Francií 4.5.1995. Oba sloužili u J. Beneše něm. ponorku U-534, mezi Tainem ve Skotsku a Dánskem. Calgary? S. Krejčík stále řídí auto.

Nedávno jsme přinesli foto jednoho z mála čs. příslušníků RAF, kteří za války v Anglii měli své vlastní auto. Nezálze- želo na tom, že to byl starý vrak, který si naši šikovní chlapci opravili. Daleko častější byla kola. O toto se dělili 4 přátelé. Problém ovšem nastal, když všichni 4 měli ve stejný večer rande s pěkným anglickým děvčetem. Muselo se losovat, někdy sirkami. O toto kolo se dělili ti- to 4 mladenci: zleva - mechanik Mikuláš Mayer z Komarna, pilot Jozef Kukučka z Hlubiny u Kysuckého Nového Města /oba nejspíš žijí na Slovensku, ale válečná odměna se jim vyhnula. /, pak pilot Robert Ossenský-Ossendorf ze Vše- rub u Plzně /zemřel 1.2.1955/ a mechanik Ladislav Konůpka ze Svitav /zemřel 1.9.1987/.

Když z popudu let. historika A. Strejčka v Kralupech vzpomínali 55. výročí náletu am. letadel na místní rafinerii nafty, přišli jako čestní hosté gen. A. Šiška /2. zleva/ a gen. F. Peřina /3. zleva/. Paní s hůlkou je paní Peřinová a vedle ní je paní Šišková, první vlevo je pilný A. Strejček. Při náletu přišlo o ži- vot 145 občanů města. Pamětní desku 21.3.2001 odhalil p. kardinál Vlk. Hostitelem byl p. starosta města.

O VOJÁCÍCH USNESENÍ SNĚMU

Ján Kliment, Jánovičíkova 13, 036 01 Martin, SR, byl u 3. tank. praporu u Dunkirku. Hledá kamarády.--U tanků sloužil na vých. frontě Lumír Pisárský.--Juraj Fischer oslavil v Lučenci "77". Na tanku s ním sloužil Šimon Žbirka. Na frontě ve Francii se setkal s angl. majorem, z kterého se vyklubal Viliam Kürti z Lučence.--J. Fischer měl "všetko okrem šťastia", ale zachoval si rovnou páteř. Vál. kamarádi mohou psát na: Čtvrť gen. M. R. Štefánika 13/III, 984 01 Lučenec, SR.--Ve Zvolení žije paní Ailsy Domanová, vdova po přísl. 2. čs. paradesantní brigády /pod gen. Přikrylem/, Alexandru Domanovi. Ještě v Anglii se jako 18ti-letá do něho zamilovala a opustila rodinný zámek ve Skotsku. Svatba byla až v červnu 1946. Dobu totality přežili zázrakem na Slovensku. Alexander zemřel v r. 2000, ale Ailsa zůstala na Slovensku s dvěma dorostlými dětmi a pěti vnuky.--V Brně žije plk. Jaroslav Buršík, 82. V r. 39 se pokusil odejít do Polska, ale Němci jej 2x zadrželi a poslali na 2 roky do káznice. V r. 1944 se v Beskydech připojil k partyzánům. Válku přežil. V 50. letech byl vězněn.--Česká armáda má být profesionální až v r. 2007. Důležitý vliv bude mít senátor M. Žantovský.--Případ H. Píky studuje podrobně PhDr. Z. Vališ, Přemyslova 357, 278 01 Kralupy n. Vlt.; spolupracuje se Státním ústředním archívem v Praze. Karel Vaš byl konečně obžalován z vraždy gen. Píky.--Vynikající je článek Evy Hirschové o gen. J. Součkovi, který žije v Brazílii. Má název "Z Čech do Brazílie přes francouzskou a britskou frontu".--Genmjr. Antonín Špaček se narodil 23.5. 1917 v obci Hradčany u Prostějova. V Anglii absolvoval paravýcvik u Poláků. Byl s našimi tanky u Dunkirku a po válce se stal na čas velitelem hradní stráže. V r. 1949 byl kom. justicí odsouzen na 10 let a prošel několika věznicemi a lágry v Jáchymově. V r. 1993 byl povýšen na generála a dne 28.3.2001 byl zvolen

Ve dnech 28. a 29. března 2001 se konal v hotelu Legie Sněm ČsOL, který měl, dá se říci, historický význam pro budoucnost Obce. Sněm si uvědomil, že je nutno uvažovat nálezavě o budoucnosti naší legionářské organizace, jejíž členové dosahují věku kulturního osmdesátky a že je nutno zvažovat, jak zajistit pokračování našich legionářských tradic. Nově odhlasované úpravené stanovby Obce dávají možnost, aby členská základna byla rozšiřována o mladé sympatizující členy, vojáky, členy vojenských škol a členy vojenských historických klubů. Nově zvolené vedení Obce bude muset naplnit zvlášť, jakou formou se budou tyto mladí a schopní členové zapojoovat do práce místních Jednot.

Sněm se dále zabýval v dlouhé a často vzrušené diskusi otázkou členství ve Svazu bojovníků za svobodu. Převážil názor, že ČsOL má historické právo na vlastní nezávislou existenci a v hlasování delegátů poměrem hlasů 39 ku 46 rozhodl, že ČsOL má se osamostatnit. Nové vedení Obce bylo pověřeno, aby vypracovalo postup při dělení Obce ze svazku ČSBS a vylešilo otázky, které souvisí s osamostatněním sekretariátu v místě Jednot.

Sněm dále uznal velkou práci, kterou odvedli bratři z Obce při propagaci historického významu legií, ať už zasazováním pamětních desek, budováním památníků a pořádáním výstav z historie legií, účastí na významných shromážděních či organizováním zájezdů na památná místa našich bojů. Zdůraznil ovšem, že v budoucnosti bude nutno věnovat větší úsilí při řešení sociálních otázek členů.

ALOIS OLSAN KAREL BORSKÝ VÁCLAV STRAKA
MIKULÁŠ KONČICKÝ ČESTMÍR ŠIKOLA

Sněm rozhodl, aby ČsOL požádala Ministerstvo obrany, aby bratrům, kteří bojovali za války v Jugoslávii v řadách armády markála Tita, byla uznána celá doba bojového nasazení a nikoliv jen do uznání Titovy armády jako spojenecké od 1. prosince 1943 (Tehrán). Toto uznání by mělo vliv na ocenění podle zákona č. 39/2000.

Sněm vyslechl a schválil obsáhlou a podrobnou zprávu místopředsedy Obce gen. J. Procházky o činnosti Obce v minulém období. Zpráva bude rozmnožena a rozeslána Jednotám. Vyslechl rovněž a schválil podrobnou zprávu o hospodaření a finanční zprávu Obce, kterou podával br. Ing. Bruncvík. Rovněž sněm vyslechl a schválil zprávu revizní komise, kterou předložil br. Větrovec.

Sněm dále udělil absolutorium odstupujícímu republikovému výboru. Sněm dále zvolil tajným hlasováním za předsedu ČsOL br. gen. A. Špačka a za místopředsedy: br. V. Přibyla a br. B. Andře. Vzhledem k tomu, že br. Andře se od počátku Sněmu neúčastnil a svou neúčast nezdušodnil, rozhodl Sněm br. Andře z funkce odvolat a místo něho zvolil 40 hlasy br. gen. K. Borského.

Sněmu se zúčastnilo 87 delegátů s právem hlasovacím a 26 kandidátů navržených na různé funkce, bez hlasovacího práva. Dále Sněm odhlasoval složení republikového výboru, revizní komise a rozhodl komise. Seznam členů předsednictva, republikového výboru a komise bude rozmnožen a zaslán Jednotám.

„Zakletý zámek“ se zalíbil Reicinovi

Koncem února roku 1948 – před dvaapadesáti lety – došlo v Československu ke komunistickému puči. Od té doby se začaly plnit věznice politicky nepohodlnými lidmi. Jedním z nejhorších kárných ústavů byl i Mírov – „Zakletý zámek“ na pokrači Dražanské vysočiny.

V prvních letech po druhé světové válce tu byly internovány muži odsouzení podle retribučních dekretů, Češi i Němci. Zdi pevnosti pohltily protektorátní vládu i s těmi členy, kteří byli za války v německých koncentračních táborech či věznicích.

A přichází rok 1948. Ti, kteří se nechťají podvolit bezpráví, jsou pronásledováni. Mírov se zalíbil generálu Bedřichu Reicinovi, jednomo z tvůrců obudného systému nekontrolovatelné a nepostizitelné manipulace s lidmi. Podle představ tohoto odchovance bolševické NKVD a zastávce brutálních metod je zadní trakt bradu přebudován na donucovací pracovnu. Realizace Reicinových záměrů začala řadou razíí, při nichž byly StB a S. oddělením hlavního štábu zatčeny stovky vojáků. Ti byli vystaveni krutým výslechům. Do Tábora nucených prací Mírov bylo zařazeno 283 osob, mezi nimi

i hrdinové obou válek. Podmínky života tu byly takové, že hned na začátku zemřeli na následky špatné lékařské péče plk. J. Souhrada a pplk. B. Dítě.

V té době se začal Mírov plnit politickými vězni odsouzenými k vysokým trestům. Pevnost se měla stát místem, kde by bylo možno praktikovat zločinné metody, aniž by jakákoliv zpráva o nich mohla proniknout na veřejnost. Věznici přebírali pod správu StB. Po náčelníku Červinkovi a veliteli Kohlíčkovi, který je vzal do vazby pro zpronevěry a okrádání vězňů, nastupuje poručík Král. S ním přichází Rusín Gelbič, pologramotný primitiv s asiatským vzezřením i jednáním. Jména dozorců Krajčířik, Smrčka a jiná se vrývají do paměti těch, kteří zažili jejich péči. Mezi dozorci se však našli i jedinci, kteří se snažili pomáhat vězňům. V létě 1953 je jejich činnost prozrazena a po skandálním procesu se ocitají v jáchymovských koncentracích vedle těch, kterým pomáhali.

a spory s nadřízenými byl ze zpravodajské činnosti vyřazen. V r. 44 byl poslán do Ruska, v té době jako nerozlučný dvojník Tomáše Sedláčka. První den v Karpatech padl. Pocházel z Ústí n. Orlicí, kde je také pochován.--Prvnímu tanku, který z východu dojel na pražský Hrad velel volynský Čech Karel Šerák, pův. z Boratína. /Z této vesnice se do čs. vojska přihlásilo 70 mužů./--Gen. A. Špaček by rád viděl, aby vál. odškodnění dostaly i vdovy, které se provdaly po válce. "Na vdávání za války nebyl čas", dodal při interview s tiskem.--Čs. Obec legionářská má dnes v ČR asi 3.000 členů.--V. Jovbak z Kroměříže vydal odškodnění za 3 díly knihy "Pravda o První samostatné tankové brigádě", celkem 1.500 stran. Jeho přítel V. Vančák peníze věnoval rodině.--Poslanec Vilém Holán, 62, sestavil pro tisk článek o možné profesionální armádě ČR.--Š. Lanerovi z Kal. se podařilo oznámkou v "NO" najít několik příbuzných plk. Rudolfa Nekoly. Pokud se týče hrobu na Prospect Cemetery v Torontě, hrob má číslo 325, sekce 31/N. Protože nepadl ve válce, na zhotovení pamětní desky přispělo finančně zahr. ministerstvo ČR. Deska bude péčí plk. J. Hynka zasazena do země během června t. r. Rudolf měl 5 bratrů a 3 sestry. Jeho otec měl restauraci "U Slovanské lípy" v Č. Budějovicích. Už ve Francii Rudolf vydával "Epištoly pro čs. vojáky" a "Zprávy" v Anglii /40-41/ redigoval "Naše noviny". Máme foto z Cholmondeley parku z r. 1940, kde před stanem označeným cedulí "Redakce-Tiskárna" je původní sestava: Š. Laner, V. Špicar, plk. Č. Hutník, F. Katrnák, Rošta Kocourek, šéfredaktor npor. R. Nekola, Ivan Jelínek, Sáša Kubín a Rudolf Kopecký. Později se uplatnili také: Karel Wolfe/zvaný "Volfík"/, Ančík, kreslíř Kolařík a j.--Pplk. Peter Haluška oslavil "80" v USA. Bylo to 8.11.2000. Je stále aktivní.--Plk. B. Moravcovi vyšly v N. Městě n. Metují 2 pozoruhodné knihy: "Nikobaka" a "Nahani".--V Č. Budějovicích mají záznam, že Otta Hašek, který byl jako četař Fr. Ciz. legie zajat u Dienbiena-Fu, byl převezen do Prahy a tam jeho stopa zmizela. Nebyl to ojedinělý případ.--V B. Bystrici vyšla knížka "Zabudnutí velitelů", 72 stran. Čte se jedním dechem. .

Deset oddělení

Mírovská věznice je rozdělena do deseti oddělení – v čelní budově je velitelství, sklady a převlékárna. Levé křídlo tvoří dílny, kuchyně, nemocnice a koupelny. V průchodu v pravé části křídla mírovské věznice vítá příchodní pohřební kára. Na spojovací trakt se tiskne mohutná věž s věžními hodinami. Na pravé i levé straně pokračuje třípodlažní budova se sedmým, osmým, devátým a desátým oddělením. Na pravé straně v bývalé kapli se vyrábějí vatové vycpávky do oděvů. V přízemí levého křídla jsou umístěny další dílny. V nejzářším traktu jsou ve třech podlažích cely. Sedmé oddělení je určeno pro samotky a transportní cely. Druhý suterén tvoří kamenné kobky, v nichž vedení věznic zřizuje korekci. Ně které bez oken, jiné s malým okénkem obráceným do hradeb, které postrádá skleněnou výplň.

Na 30 mírovských cel pohltí více než 800 politických vězňů s nejvyššími tresty, kteří se zbýlymi odsouzeníci poválečnických soudů dosahují téměř tisíce. Všichni musí pracovat. Montují se skládací metry, pletou košíky, šijí pláště, vyrábějí krejčovské vycpávky. Čas od času jsou zadávány i jiné práce, např. pletení pruhů z vláken lýtka na vložky do bot aj. Na všechny práce jsou stanoveny vysoké normy.

Jako ve středověku

Na celách sice teče voda, ale splachovací záchody tu nejsou. Na fekálie se používá klybů zvaných žanky, které jsou ráno vynášeny a vylévány spolu se špinavou vodou do spádových šachet jako za středověku. Někteří dozorci si nechťeli kazit nedělní odpoledne pachem, který tu akci provázal, a tak se často vězni domáhali v odpoledních hodinách otevření cel a vyhlíží přetékávající žanky i za cenu korekce. Cely byly vytápěny kamny, do nichž bylo uhlí přidělováno podle libovůle dozorce. Pro celou věznici byly jediné sprchy.

Vycházky bývaly dvakrát týdně a netrvaly ani čtvrt hodiny. Zde se často prováděla sadistická individua Smrčka, Macháček a Krajčířik. V mrazivém dopoledni nafídili vězňům sundat čepice a obíhat dvůr poklusem. Stáři a nemocní vydrželi stěží jedno kolo a pak je ostatní vlekli za výhrůžek a křiků bacheře.

Touha po vzdělání neopustila mladé lidi ani zde. Nevýčerpatelem studnicí jim byli kněží a starší kamarádi, kteří svobodně vystudovali, získali tituly a často i profesorské hodnosti. Studovali se cizí jazyky, vznikala literární i vědecká díla psaná na útržcích papíru a potom po léta ukrývaná. I ve vězeňské knihovně byla řada hodnotných knih, které kolovaly po celách.

Pokusy o útek

Ojedinelé pokusy o útek nebyly úspěšné. Koncem dvaapadesátého roku se spouští několik vězňů do propastné hloubky ve snaze dosáhnout okraje sancí. Jsou však zpozorováni a končí pádem z několikametrové výše. Ozývají se výstřely. Někteří ranění jsou odnášeni, jiní odváženi do korekce.

Koncem února 1953 odjíždí první transport do Leopoldova. Odtud přiváží autobus stejný počet nemocných tuberkulózou 28 února vyjždí v ranních hodinách dva autobusy. Směřují na západ ve večerních hodinách pohltí osmdesát zkehlých a hladových vězňů jáchymovské peklo. Tak se osazenstvo vyměňuje až na Mírově převládají nemocní. Nemoc si mnozí přinášejí již z vazby, jiní ji získávají z podvýživy v kamenných zdech Leopoldova či z hladu na jáchymovských táborech, odkud jsou transportováni sem, kde se mají léčit, či lépe, kde směji zemřít. Selece probíhá do konce roku 1953, kdy jsou na Mírově shromážděni vězni nemocní a stáři.

V roce 1955 jsou propuštěni všichni Němci a Češi odsouzení podle retribučních dekretů. Od té doby tvoří osazenstvo Mírova pouze státní, tj. ti, kteří se stali obětmi zločinné komunistické justice a nad nimiž vyřkl ortel Státní soud. Tento stav trvá až do roku 1960, kdy je vyhlášena první politická amnestie. Zůstává hrstka těch, které režim označuje za zvlášť nebezpečné. Ti jsou pak většinou převezeni do Leopoldova a Mírov se znovu stává výchovným ústavem – trestnicí. To se po léta odehrávalo za jeho zdi zůstane navždy jen tén, kteří to prožívali. František Sedivý

O RUSÍNECH NA DUKLE

Na stránkách Národního osvobození se nedávno vedla pod názvem Dukla bez legend diskuse o počátcích Karpatsko-dukelské operace v září roku 1944. Je známo, že tehdy velení čs. armádního sboru nezajistilo důsledně své vojenské oddíly, které nastupovaly v některých úsecích zcela bezstarostně a dokonce s pochodovými písněmi. U obce Machnówka je němečtí vojáci přepadli a zmasakrovali. Při bojích na Dukle padlo celkem 1844 československých vojáků a 4700 jich bylo zraněno. (Ztráty sovětské armády byly velké: zahynulo 21 tisíc sovětských vojáků a kolem 63 tisíc vyvázlo se zraněním.) Hlavní oběti přinesli tehdy v československém sboru Rusíni. Diskuse v časopise Národní osvobození se vedla o tom, zda velení bylo průzkumným manévrem včas varováno a zda se nedopustilo vážných chyb. Plukovník Jan Pohorilák vydává svědectví, že vyslal v noci z 9. na 10. září dvě průzkumné hlídky, které odešly k Machnówce a zjistily, že tam jsou Němci. Po jejich návratu podal J. Pohorilák zprávu do štábu sboru náčelníkovi štábu majoru Bohumíru Lomskému. Co se s hlášením a varováním stalo, je zahalené mlhou.

Údaje o obou průzkumných oddílech dokazují, že v nich bylo mnoho Rusínů. První vedl desátník Vasil Rusin (s ním se průzkumu zúčastnili Josef Cinert, Jaroslav Zajíc a Václav Čapek). Druhou hlídku vedl Josef Švadlenka a byli tu Ivan Kovbasňuk, Peter Ljaško a Ilko Kodaj. Rusíni a později i volynští Češi tvořili jádro našeho armádního sboru. Historik Karel Richter o tom napsal v knize Rusíni v boji za svobodu Československa dostatečně průkazná slova. (Kniha vyšla v naší edici Podkarpatská Rus.) Kdykoliv se proto hovoří o krvavých bojích na Dukle v září 1944, nemělo by se nikdy zapomínat na hrdinství a oběti podkarpatských Rusínů. (hoř)

Mnohým veteránům Druhé světové války, vojákům i letcům, jsme udělali radost, když jsme nedávno otiskli básně prof. Gusty Čápa "K počtě zbraň". Básník ji napsal na počest osvobození ČSR. Dnes přinášíme autorovu fotografii: Gusta Čáp je na ní se svou přítelkyní ze studentských let, paní Irenou Vlachynskou. Podle úsudku mařetického residenta Mirka Rašticí /býval náčelníkem hasičů města Uherské Hradiště/, povahově se k sobě hodí ideálně. Prozradil nám také, že prof. Gusta Čáp oslaví letos své 90. narozeniny. Po vystudování na R. gymnasiu v Uh. Hradišti se z něho stal středoškolský profesor. Byl tak zdatný sportovec, že na něho město bylo hrdé. Protože byl zaníceným Sokolem a vlastencem, Němci ho poslali do konc. tábora, který přežil. Bude rád, když se jeho přátelé ozvou na jeho adresu: Prof. R. Čáp, Hutník 1421, 698 01 Veselí nad Moravou.

Plavčík v lázních křičí na jednoho pána: "Všichni jsou ve vodě v koupacích úborech a jenom vy v šatech!" "Protože se všichni koupou a já se topím!" a hned se ponořil.

O PARAŠUTISTECH

NA OKRAJ VÝSADKU

"B E N J A M I N":

Každá politická emigrace, která se chce vstřícně vřít, nesmí ztratit kontakt s domovem." (dr. E. Beneš).

Ani příležitostně personálního oddělení Baty ve Zlíně se mi nepodařilo získat více informací o předválečném zaměstnání firmy Otmaru Riedlovi, prvním parašutistovi vyslaném z Anglie do protektorátu s poselstvím prezidenta dr. E. Beneše.

Jméno výsadku: Benjamin, vysazen 16. dubna 1942.

Místo seskoků: obec Křečohy u Kolína. Účel: kurýrní - poselství dr. E. Beneše odbojářům.

Když výsadek nesplnil svoje poslání chybou špatné navigace anglického pilota, zaslouží si naši pozornost, neboť byl prvním pokusem o navázání spojení čes. exilové vlády v Londýně s čes. odbojářy v protektorátě prostřednictvím parašutistů-kurýrů.

Otmar Riedl se narodil 12. září 1914 v Kroměříži. Ve čtrnácti letech odešel do Zlína, kde absolvoval Baťovu školu práce. Prošel několika dílnami ve Zlíně, později několika prodejny ve Vysočém Mýtě, Třeboníně a Praze. Poskončení vojenské prezenční služby v roce 1936 se vrátil do Zlína, kde mimo zaměstnání navštěvoval kurz francouzštiny a němčiny. Spolu s dalšími spolupracovníky byl vyslán do Baťovy továrny v jugoslávském Borovu a tam měl čekat na viza do Belgického Konga a Rhodesie.

OKUPACE

Po okupaci Československa v roce 1939 se ještě s pěti kamarády „baťovci“ přihlásil do zahraniční armády. O svém rozhodnutí informovali i vedoucího osobního oddělení ve Zlíně. Přes Recko a Turecko se dostali do Bejrutu, lodí do Marseille a do tábora v Agde ve Francii. Jako příslušník 1. pluku prodělával francouzské tažení. Z přístavu Sète byl lodí Rod-el-Farag evakuován do anglického Liverpoolu. V táboře v Cholmdeley byl zařazen k 1. praporu, kde se později dobrovolně přihlásil k činnosti v nepřátelském týlu.

VÝCVIK V ANGLII

Frekvenci kurzu procházeli náročným a tvrdým fyzickým výcvikem, vyznali se dobře v tržavinách, v boji muže proti muži a byli vycvičeni na vynikající radiotelegrafisty. Jejich výcvik však probíhal bez znalosti taktiky nacistického nepřitele, neboť neměli v letech 1941-1942 postačující množství informací o konkrétní situaci v protektorátě ani o metodách německých vyšetřovacích a represivních orgánů. Mohli spoléhat jen sami na sebe a domácí odbojáře. Zkušenosti probojs německým bezpečnostním aparátem získávali naši britští instruktoři až ze zpráv o průběhu akcí jednotlivých skupin vysazených na okupovaném území a podle toho zaměřovali výcvik dalších frekvenciantů.

SITUACE V PROTEKTORÁTĚ

Nacisté počítali s tím, že čes. odboj bude k udržení kontaktu se zahraniční centrálou v Anglii využívat rádiového spojení, a proto už na samotném počátku okupace zřídili v Praze „Rádiovou záměrovací službu“, která měla za úkol sítěřit území Čech a Moravy. Nalezala se na Pražském hradě a byla vybavena vysílacími a přijímacími stanicemi a záměrovacími přístroji. Práce radiistů - záměrovacích byla zdůlňována, ale ještěže ilegální stanice vysílala po delší dobu z jednoho místa, musela být dříve nebo později zaměřena.

K prvnímu odhalení došlo krátce po jejím uvedení do provozu, počátkem května 1941, kdy se jí podařilo vypátrat a zlikvidovat první ze sítě vysílaček. Gestapo zatkl při zásahu i tři radiisty, zmocnilo se několika telegramů a desírovalo je. Neuplynul ani celý týden a gestapo, sledující stopu předního odbojáře „Obrany národa“ doc. dr. Vladimíra Krajiny, našlo další vysílačku. Při zatýkání došlo k přestřelce, při které byl zražen těžce zraněný pplk. Josef Mašín. Jeden z hlavních představitelů odboje škpt. Václav Morávek a František Pelán na krátký čas ještě unikli, avšak další vysílačka byla nenávratně ztracena.

Když se stanice domácího odboje postupně odmlčovaly, rozhodla se čes. emigrace v Londýně, pro kterou byl rádiový kontakt mimořádně důležitý, posílit spojení s domovem vysláním parašutistů s náhradními krystaly a poselstvím prezidenta dr. E. Beneše. Jeho obsah, napsaný na stroji, zmenšený do mikrotečky a uložený v kapsli, se musel kurýr naučit zpaněti. Poselství obsahovalo několik bodů a v dané chvíli bylo jeho úkolem politicky usměrnit vedení domácího odboje před novou etapou války, která měla začít přepadením Sovětského svazu. Výsadek ohlásila depeše 23. ledna 1941, ale po dvou nezdařených pokusech nakonec letadlo s britskou posádkou odstartovalo až 16. dubna 1941.

Nakl. Svět křídel vydalo novou knihu pražského historika Jindřicha

Marka, pod názvem "Pátou kartu bere smrt".

Mistrně jsou zachyceni K. Tichý, B. Menšík, P.

Josef Pojar, Jaroslav O. Vrána, A. Navrátil, R. Krzák, Jaromír Nechanický, R. Pernický, Jar. Klemeš a Ant. Bartoš. V extra kapitole jsou zachyceni naši letci od 138. RAF perute pro zvláštní účely/vysazování agentů za nepřátelskou frontou/, které velel G/C Ron C. Hockey - Instruktor čes. válečných parašutistů, genmjr. Ant. Petrák, se v Bratislavě dožil 14. 4. svých devadesátých narozenin. Drží

se i když několikaletý nucený pobyt na Mírově mu zdravotně ublížil. Jeho rodiče byli vězněni nacisty ve Svatobořicích, protože se i materiál o našich dobrovolnících v Agde dostal do rukou Gestapa, vinnou jistého štábního kapitána. /K podobné kalamitě došlo v červnu 1940 na "Burbonce" v Paříži; kdo byl zodpovědný se nezjistilo. / A. Petrák objevil, že ve Skotsku stále žije instruktor prvního kursu našich parašutistů ve Skotsku, major E. M. Van Maurik. Skupinu vedl Lopauer, další J. Drbohlav. -- "Zprávy Klubu přátel Pardubicka" měly v č. 1-2/01 rozhovor s paní B. Lonkovou, vdovou po vých. parašutistovi J. Lonkovi, kterého Němci popravili 26. 1. 45. Paní Lonková zemřela 22. 1. 01. -- Robert Matula si z BC postěžoval, že žel Bohu je už jediný žijící čes. válečný parašutista v Kanadě. /V USA je "posledním Mohykánem" Jarda Šperl a v Jižní Americe J. Künzl. Robert nám sdělil, že o žádnou "válečnou almužnu" české MO žádat nebude. -- Býv. snoubenka dr. Z. Jelinek, Z. Chocholáčová-Marková, pracovnice Horáckého muzea v Novém Městě na Moravě, o něm píše knihu. Kdo chce přispět materiálem, může jej poslat přes "KL". -- J. Marek dostal od Angličanů nové materiály týkající se Vrány a Navrátila /Operace DOLPHIN/. -- Noviny ve Zlíně měly článek "Veteráni války si připomínají tragedii mladého parašutisty". Ivan Kolařík patřil do skupiny "OUT DISTANCE"/velel jí A. Opálka/, vyhnul se zatčení Gestapem požitím jedu, ale zapomněl v osobních papírech foto své snoubenky M. Hrušákové. Nacisté popravili celou Hrušákovu rodinu, jakož i všechny jeho příbuzné, včetně bratra, který byl lékařem u Baty ve Zlíně. -- K článku "Partyzánská spojka" a snímku s M. Fialkovou: je z Hradiště u Nasavrku a jsou na něm stojící zleva PhDr. Jiří Kotyk a Mirko Janeček. Sedí: pantáta Korábek.

PARTYZÁNSKÁ SPOJKA

Sestra MILOSLAVA FIALKOVÁ, předsedkyně OV ČSBS Chrudim, se dne 12. ledna dožila devadesátilet.

Při této příležitosti vzpomeňme alespoň stručně na její mimořádně významnou odbojářskou minulost. Po mládí prožitém v Sokole a po studiích v Hradci Králové a v Praze se v roce 1936 provdala za obvodního veterináře MVDr. Jaroslava Fialku v Nasavrkách, kde žije dodnes. Oba manželé se již od počátku okupace zapojovali do různých protinacistických aktivit, ale nejvýznamnější období jejich odbojové činnosti se datuje od první poloviny roku 1944, kdy byli prostřednictvím Jaromíra Paprštaina („dr. Němec“) a Zdeňka Šukala („Dvořák“) kontaktováni s široce rozvětvenou protinacistickou rezistencí na Vysočině. Později se stali zakladateli nasavreckého oddílu RADY TŘÍ „KALINA“. Sami vystupovali pod krycím jménem „Kalina“ a „Kalinová“.

Uvedený oddíl se mimořádným způsobem zasloužil o přímou pomoc paraskupinám Calcium, Wolfram, Tungsten a Platinum a jako spolehlivý prostředník pro doručování zpravodajských materiálů z domova do zahraničí. Zdrojem zpravodajských zpráv byla např. Zpravodajská brigáda (ZB). Jeden z vedoucích ZB Ladislav Mareš („Milan“), pozdější dlouholetý redaktor Národního osvobození, požádal v květnu 1944 svou kolegyni Věru Mackovou („Martin“), která byla sestrou M. Fialkové, o zapojení do vyšší odbojové složky, které bylo předtím ztraceno. Po přísném

Miloslava Fialková

osobním prověřením Karlem Štainerem („Veselý“) a po přezkoumání kvality dodaných materiálů byla navázána trvalá spolupráce. Mareš a další spojky (Věra Macková, Zdeněk Reinhart, Josef Krupka a Zbyněk Vysocký) doručovaly zprávy z různých zdrojů do „technické přepážky“ v nasavreckém bytě Fialků. Odtud byly dopravovány jinými spojkami především k vysílačce paraskupiny Calcium, která vysílala pro II. odbor exilového ministerstva národní obrany v Londýně. Zprávy byly však zasílány i pro sovětskou zpravodajskou centrálu v Kyjevě a v Moskvě.

Po mnoha složitých peripetích a dlouhé řadě akcí, v nichž se M. Fialková osvědčila i jako výborná organizátorka, se museli manželé Fialkovi („Kalinovi“) uchýlit na rozhraní března a dubna 1945 před hrozbou zatčení do ilegality a své dvě malé děti předškolního věku světit do péče spolehlivých přátel. Zbývajících týdnů do konce války prožila M. Fialková jako pobočnice Otto Kafky, velitele jedné skupiny generála Svatoně, a provázela ho při plnění úkolů na nepřetržitých cestách Českomoravskou vysočinou.

Po roce 1948 stihl členy oddílu Kalina trpký osud mnoha odbojářů. Byli označeni za „protidobrou, buržoazní“ skupinu a velká většina z nich byla perzekvována. M. Fialková byla např. „vyakčňena“ ze všech společenských organizací, vyhnána z bytu a poslána na „převýchovu“ do tábora nucených prací.

Sestra M. Fialková však odolala všem protivenstvím a s plným nasazením pracuje nejen v našem Svazu, ale s mladistvým členem se účastní studia Akademie třetího věku.

Je to jedna z nejvíce obdivuhodných žen naší domácí protinacistické rezistence!

"NO"

Východní parašutista Kurt Herman, pocházející z Brna a dnešní resident v Geelongu v Austrálii, nám zapůjčil tuto fotografii z roku 1944. Skončila právě bitva o ukrajinské městečko Čerkassy a zničeny byly 2 německé SS divize. Zajatci jdou do zajetí.

O skautech

Tímto záběrem vzdáme další poctu dr. Janu Gellnerovi /vpravo/ a jeho válečnému příteli Velenovi Fanderlikovi, starostovi čes. skautů do února 1948. Oba byli přijati na radnici v Mississauze paní starostkou Hazel McCallionovou. Byly vyměněny vlajky a Hazel se přiznala, že v mládí byla náruživou skautkou. K setkání došlo v říjnu 1980. Tehdy přišel Velen do Toronta, aby se sešel s přáteli z ISB /International Scout Bureau/ a s býv. čes. skauty žijícími v okolí Toronta. Navíc byl slavnostním řečníkem na banketu toronského oddílu č. 22, když slavil 25. výročí existence. /Velen Fanderlik se narodil 11. 2. 1907 v Brně, zemřel 2. 2. 1985 v Trail-u, B.C./

Měli jsme několik dotazů týkajících se Velenky Fanderlikové. Její původní jméno bylo: Stanislava Zvědělíková, pocházela ze Skalice na Slovensku. Seznámili se ve Francii a svatba byla v Anglii v červenci 1941. V té době byla učitelkou na české škole. Do exilu odešli oba "přes kopečky" u Žel. Rudy v říjnu 1948, do Kanady emigrovali v r. 1953. Velenka předešla svého manžela o 5 let: zemřela 9. 3. 1980. -- F. Sudolský - BARVA napsal dějiny skautingu v Napajedlech. Knížka má 260 stran. Týká se období 1923 až 1998. /Knížku nám daroval K. Kysilka. / -- V Edmontonu žije býv. skaut Jan Chmelíček a v Ottawě Ctirad Smolík. -- Schůze Oldskautů ve Val. Meziříčí se účastnil také RNDr. J. Bachný z Opavy. V r. 1945 byl činný mezi vysokoškolskými na KU v Praze. -- Účast na Plajnerově Memoriálu letos byla dvojnásobná než loni. Po srazu na Tesáku byla návštěva Hostýna a setkání skautů a skautek. K odhalení Plajnerova památníku přijel z Prahy vídce SO MUDr. Jan Pisko. Byl tam také syn Táty Plajnera a autor desky J. Pechar. V Holešově byl Plajner poctěn 4. 4. Vzpomínkovým večerem. Byla tam i výstava grafických prací L. Ruska. /RNDr. Rudolf Plajner byl čestným občanem města. / -- A. Jurčík měl 70".

Z České republiky a Slovenska

Přehled nejposlednějších zpráv:

30.3. byla odhalena -za přítomnosti obou premérů/Dzurindy a M.Zemana/- v Praze deska dr.Milana Hodži na jeho býv.vile. Hodža byl před 2.válkou min.předsedou ČSR a pocházel ze Sučan na Slovensku. Přítomná byla jeho pravnučka Tanya Thomas-ová, která slouží na am.let.základně v Itálii. --K tragedii gen.M.R.Štefánika:síli domněnka,že nespolehlivý letoun Caproni pilotoval sám Štefánik,napětím ztratil vědomí a padl na řídící páku a ztratil kontrolu výškového kormidla.--Staré keltské obřady tradičně ročně probíhají v údolí u Dobré Vody/blízko Třebíče/.Info.pošle: Ester Turnovská, K.Vika 949, 511 01 Turnov,ČR.--F.Peroutka napsal článek "Budou za nás pracovat Turci? Důvody:zemřelých je každoročně o 20.000 víc,než narozených. ČR bude mít za 50 let o 2 miliony obyvatel méně.--Ve Žďáru n.S.prosperují hotely "Tálský mlýn" a "Morava".--V Prešově-Solivaru žije mistr světa ve střelbě ovcí, Štefan Pazdera. Neměl vlastně jinou možnost,než se to naučit,protože po propuštění z kom.vězení v 50.letech nemohl dostat žádnou práci.Soutěž byla v r.1977 v Československu.--Ombudsmanovi Motejlovi přibývá práce. Vyřídil letos na 1.500 případů,ale další 2.000 jsou na pořadníku.--

Královnou Perníkového království se stala pardubská občanka Jana Syručková.Král volen nebyl.--O odškodnění z něm.či rakouského fondu žádalo zatím jen 80.000 lidí.--Výstavu českých výtvarníků měli v Trnavě,díky J.Kašíkovi.--Dr.Ant.Sum pokračuje ve vydávání "Informačního Zpravodaje"Společnosti Jana Masaryka. Cyklostilovaný text je bohužel místy málo čitelný.--Kniha Z.Mahlera "Nokturno" o heydrichiádě,kombinuje fakta s fikcí a čte se jedním dechem. Má 106 stran.--Za poštu oběma směry je v Arcibiskupském paláci v Praze zodpovědný p.Josef Bláha.Pochází z Lomnice n.Popelhou. Vyznamenal ho i sv.Otec.--Doc.dr. Frant.Hanzlík z Fakulty ekonomiky obrany státu na VVŠ-PV ve Vyškově napsal knihu "Soumrak demokracie" a asi 50 dalších.Rádi pošleme seznam.--Býv.mukl František Heřman,Škrétova 1904, 470 01 Č.Lípa, napsal knihu"Ráj i peklo". Kladnou recenzi přinesly "Telčské listy". Autor se narodil v Dyjici, kde jeho rodina vlastnila hostinec "U koruny".--O emigrantech jedná nový TV seriál "Český Robinson".--Kniha "Dačický uličník" z pera M.Stehlíka má přehlíd názvů ulic,vývoje jejich pojmenování a výklad. /Do r.48 byl obětavým faryářem v Dačicích P.Jaroslav Janda,který pracoval na vinici Páně v Torontě./--Naši vědci za vedení prof.B.Jánského našli v Peru pramen nejdleší řeky světa Amazonky. Nachází se na hoře Nevado Mismi ve výšce 5.509 m.--Z Tlumačova prodali 9 dostihových koní do ciziny,nejvíce do Rakouska. Ředitelem ústavu je L.Mamica.--Největší popularitě se v ČR těší politici Gross,Buzková a Špidla,nový předseda ČSSD.--Doporučujeme tyto hodnotné knihy: J.Kotýč-V.Kopecký:Pardubické podobizny",108 stran.--Josef Lesák:"Čas opomenu trnu",118 stran.--PhDr.V.Peřich:"Pelhřimov a totalita",36 stran.--Jiří Gruntorád a spol.:"Exilová periodika",504 stran./Jeden opomenutý fakt:první číslo "Severských Listů"vyšlo v Kanadě! /--M.John:"Čechoslovakismus a ČSR 1914-1938",424 stran.--"Almanach obětí nacismu v letech 1939-1945 v okrese Vsetín.--J.Steinitz:"Ohaři",výcvik,exteriér,plemenitba, 104 stran.--B.Čelovský:"Strana světlé prostředky", martyrium faráře J.Toufara, 256 stran.--Ota Pavel:"Jak šel táta Afrikou",povídky,193 stran, s předmluvou A.Lustíga.--Pavel Šmakal:"S rampouchem u nosu",126 stran.--Fr.Straka:"Kam kráčí Česká republika?",56 stran.--L.Macháček:"Poklad na Kunětické hoře",báje a pověsti s Pardubicí,118 stran.--Jaroslava Rychtaříková-Dadáková:"Dvounutové ticho",verše,60 stran.--J.Dražan-J.Juza:"Popravení a umučení občané Okresu Rychnov N.K.",380 stran; "Křesťanství v Podorlicku",312 stran.--J.Fabián:"Slovník osobností Valašska",120 stran.--M.Chudá:"Pardubické vzpomínky",148 stran.--J.Velfl:"Příbram v průběhu staletí",158 stran.--D.Broncová:"Kniha o městě-PARDUBICE",238 stran.--Z Leštiny:Manželé Řoutilovi slavili "25" a dcera Hana měla "18". Žijí si v Zahradní ulici jako v ráji.

Mecenáš věří v budoucnost národa

Turnov. Za posledních několik let se stal Bohuslav Jan Horáček v Českém ráji legendou. Sedásedmdesátiletý rodák z Radvaňovic na Turnovsku emigroval po roce 1948, stal se úspěšným hoteliérem na Kanárských ostrovech a v devadesátých letech se vrátil do Čech s nabídkou pomoci Turnovu a občině v jeho okolí už věnoval a přislíhl několik stovek milionů korun a připravuje další projekty. Chce však po sobě v České republice zanechat víc než jenom stavby.

"To hlavní, co by tu mohlo pomoci zbyť, je česká údoba Nobelovy ceny. Naše Nadace Českého ráji chce udělovat výroční ceny Præmum Bohemiae za mimořádné výkony ve vědeckých a uměleckých oborech," vysvětlil Bohuslav Jan Horáček. "Příprava je složitá, ale věřím, že se to povede."

Zatím Horáčkova nadace například postavila za třicet milionů korun dům pro seniory v Sedmihorkách, za padesát milionů novou nemocniční kuchyni v Turnově, šedesát milionů přispěla na přestavbu turnovských kasáren na moderní školní budovu, zahájila stavbu bytů v Sedmihorkách, přislíbila peníze na rekonstrukci

turnovského kulturního domu a především na výstavbu obřího sportovního a turistického areálu v Turnově. Náklady na výstavbu areálu se zatím odhadují na několik stovek milionů. "Bude tam několik typů bazénů, zimní stadion a apartmánový hotel. Chci pomoci rozvoji turistického ruchu v Turnově, zatím tu takový hotel chybí," poznamenal Horáček.

Sám postavil a úspěšně vedl šest hotelů na Kanárských ostrovech: "Zpočátku jsem po emigraci obchodoval s klenoty. Za odklon k hotelům mohu říct - jednou jsem si v Rakousku zranil při lyžování achilovku a hledal jsem přímoté letovisko, kde bych si odpočinul. Narazil jsem na Kanárské ostrovy, a když jsem viděl to pobřeží, hned jsem si začal v duchu vymýšlet pozemky, na kterých se tehdy ještě pásly kozy."

Především hotely prodal, odešel do důchodu a část svého majetku se rozhodl věnovat na rozvoj Českého ráje. "Možná si někteří členové rodiny myslí, že jsem blázen, nebo dokonce blbec. Potají snad nadávají. Ale rodina je zabezpečena, máme se líp než většina ostatních lidí. A víc nepotřebujeme. Je mi proti mysli, aby moje rodina zbytečně rozhazova-

Jedte do světa, radí pan Horáček
FOTO: MAF - ROMAN ČEJKA

la peníze. Já sám jsem ještě v Čechách poznal chudobu a hlad. A nyní mám možnost přispět k tomu, aby se tady lidé měli lépe," zdůraznil Horáček.

Horáčkova matka měla v Radvaňovicích malé hospodářství, otec, zedník, zemřel, když bylo synovi pět let. "Vzpomínám, jak byla maminka udušená, jak jsme vozili seno a hnůj na traktérech na

pole, jak jsem chodil psky do Turnova do školy. Ale vzpomínám na to všechno jako na kapku svého dětství a mládí, a to je jediná," řekl Horáček. "A odnesl jsem si jednu zásadní zkušenost: úspěch jsem mohl v Evropě jenom proto, že jsem se chtěl učit a že jsem učení věnoval maximum."

Horáček absolvoval turnovskou obchodní akademii a po válce začal studovat vysokou obchodní školu. "Ty školy mě přiměly stvořit. Bez znalosti jazyka a dalších věcí, které jsem se na nich naučil, bych nikdy nic v zahraničí nedokázal. A to je i můj hlavní vztek dnešní generaci mladých lidí: Učte se a jedte do světa," Bohuslav Jan Horáček nemá strach, že se Češi rozplynou ve sjednocené Evropě. "Mám svou vlastní sílu, která dnes už asi není běžná. Umí si to představit snad jen ten, kdo žil desítky let v cizině a nemohl se vrátit. Když jsem kdekoli na světě slyšel mluvit lidi český, šel jsem za nimi jako pes. Musel jsem s nimi promluvit. Je pro mě úplně přirozené chtít téhle zemi alespoň trochu pomáhat. A stejně přirozeně věřím tomu, že tento národ se ani v budoucnu v Evropě a ve světě neztratí."

7/2/01
MICHAL KOMÁREK

Policista: "Co vás to napadlo ukrást auto?"
"Já jsem myslel, že už nemá majitele, když stálo u hřbitova!"

NESMÍ BÝT ČESKOU?

Pani Jarmile Papřové je pětadesát let, žije na Slovensku, narodila se v Mukáčevě a požádala nyní o české občanství. Byla však odmítnuta a dostala úřední dopis, v němž ji sdělili: "Československý státní občan, který se narodil v cizině, je státním občanem republiky, byl-li k 1. lednu 1969 přihlášen k trvalému pobytu na jejím území." Vystudovala kdysi Univerzitu Karlovu a šla jako geoložka pracovat na Slovensko v Turčianských Teplicích. Když nyní požádala o české občanství, úřední šiml zalehla a paní Papřové sdělili, že je Slovenkou. Rozumíte? rozhodl to o ní údaj a nikoliv ona sama o sobě. Přitom její dva synové, kteří se narodili ve Dvoře Králové, kde měla známou lékařku v porodnici, nárok na české občanství mají.

Úřady jí také vytkají, že se nepřihlásila o české občanství dříve. Zapomínají však, že jsme měli společný stát, Českoslo-

venskou republiku. A navíc, jaká to byla cizina to město Mukáčev, vždyť Podkarpatská Rus a její města a obce byly součástí Československa. Vřelch, kteří jsme se narodili v letech 1918 až 1939 na Podkarpatsku, máme dnes v občanském průkazu uvedeno, že jsme přišli na svět v - Ukrajině... Máme několik dokladů včetně vysvědčení, křestního listu a jiných dokumentů, že jsme se narodili postupně v různých státech: v Československu, Maďarsku, Sovětském svazu a Ukrajině.

České úřady popírají, že Uzhorod, Chust, Mukáčev, Jasina a další města byla československými městy. Nemyslíte, že se tím zůčedněním postupem popírá existence Československé republiky v letech 1918 až do roku 1945, kdy se okupovaná Podkarpatská Rus stala protiprávně součástí Sovětského svazu?

JAROMÍR HOŘEC

Alespoň ve vlasti zemřít

V Českém ráji v Klokoči u Turnova se 8. 4. 1921 narodil manželům Hlubučkovým syn František. Velmi bystrý chlapec byl přijat do klášřské školy v Železném Brodě, kde ho především zaujala výroba uměleckého skla. Jeho nadání ho předurčilo ke studiu na Umělecké průmyslové škole v Praze. Vykonal přijímací zkoušku, byl přijat, ale vysoké školy byly po 17. listopadu 1939 nacisty uzavřeny. Později byl zařazen do tzv. Technické Nothilfe a poslán do Norska. Počátkem se mu však z transportu utěl a celý rok se skrýval u příbuzných pod Kozákem u Turnova. Vážně onemocněl a po uzdravení byl v rámci tzv. totálního nasazení poslán do kladenských železaren. Koncem války utekl i odnůd a skrýval se v Prachovských skvích. Tam narazil na skupinu partyzánů, přidal se k nim a k jejich akcím protinacistické diverze. Koncem druhé světové války a návratu svobody i do naší vlasti znamenal pro něho studium na vysoké škole. Dokonalit mu je však znemožnil únor 1948. Jako člen výboru vysokoskolského studentstva byl s mnohými dalšími ze školy vyloučen. Po čase se mu zdáhl útek za hranice a z Františka se stal exulant.

Klíkaté cesty politického emigranta ho nakonec přivádějí až za oceán do hlavního města provincie Manitoby v Kanadě do Winnipegu. Prožívá zde nelehká léta existenci, ale žije ve svobodné zemi. Pracuje, ale začíná znovu i studovat na manitobské univerzitě. Snaduje malířství a pilně maluje. Oženil se se svou manželkou narozenou v Kanadě a se svými obrazy a především akvarely se ocitá uprostřed manitobské společenské smetánky. Vždy a jrdě se však hlásí k svému čestství. Velmi aktivně pracuje v Českém a Slovenském sdružení v Kanadě a stává se jednou

z vůdčích osobností pobočky Czech and Slovak Association of Canada in Winnipeg Branch. Přispívá do krajanského časopisu Vinice a rediguje časopis winnipegské pobočky Pramen, který řadu let zaslal i do Klubu Milady Horákové v Praze. František nenalezl nejen dobré přátele, nový domov i novou vlast v Kanadě ve Winnipegu, ale na svou rodinu v Čechách a na rodnou zemi a na rodný Český ráj nikdy nezapomněl. Po smrti své choti se rozhodl konečně po 51 letech prožitých v cizině vrátit alespoň na krátký čas mezi své drahé do nezapomenutelné vlasti svého mládí a naplnit tak půl století sněný krásný sen.

Osmnáctého října r. 2000 razní telefon večer v mntu byt v Kladně. Přítelkyně z let Františkova mládí, u jejichž rodičů v době svého kladenského pracovního nasazení bydlival, mu sděluje, že je v Kladně po více než padesáti letech František Hlubuček a že má zítřka, tedy 19. února o 11. hodině oba navštívit. Těšim se, moc se těším. V časných raních hodinách ve čtvrtk 19. října mi v telefonu uplakaný krajním úsilím ovládaný hlas paní Kateřiny Sklenkové sděluje, že se omlouvá, ale že k nám s Františkem na návštěvu nepřijdou. Ze František před několika málo hodinami vydechl naposledy. I on se prý na setkání moc těšil...

Den předtím navštívil své známé v Krušehlavěch z doby svého nasazení v Poldovce i neďaleké Lidici. Večer potom ještě dlouho seděl, vyprávěl a hlavně vzpomínal...

V předvečer největšího svátku Československa, dne 27. října r. 2000 byly ostatky Františka Hlubučka uloženy do rodinného hrobu v Klokoči v jeho milovaném Českém ráji.

Františku, vítáme Tě doma... a loučíme se s Tebou!
Josef Lesák

Su Moravák, s prominutím!

Již řadu let se zájmem sleduji, jak mnozí novináři i čtenáři dávají průchod svým názorům na otázku moravské národnosti. Přesněji, na stránkách novin vycházejících na Moravě, protože v Čechách si takový problém vůbec nepřipouštějí (v televizi se o České republice běžně mluví jako o Čechách a v předpovědi počasí nepříši na Moravě, ale na východě území).

Tak například v pouliční anketě odpověděl jeden Brňan, že se bude hlásit k české národnosti, protože podle něho na Moravě žádný národ nebyl, Velká Morava byla moc dávno a otázka národnosti souvisí se státní příslušností. Kdo zde tedy žil, když ne národ? Zelení muži z Marsu? Velká Morava byla skutečně dávno, ale kde byly v té době Čechy? A ten poslední argument? Podle zmíněného pána zřejmě existovala národnost sovětská, jugoslávská a československá...

V jistém článku se do problému zapojili jazykovědci a historici. Profesorka z Masarykovy univerzity tvrdí, že jsme všichni Češi, protože se hlásíme k české kultuře. Expert z ústavu pro jazyk český dokonce uvedl, že „moravská národnost je zbožné přání některých Moravanů“. Další profesor tvrdí, že je národností český, protože ho k tomu vedou společné dějiny a společný jazyk. Jsou snad Rakušané, Lucemburčané a Švýci Němci, protože mluví společným jazykem?

Z uvedených vyjádření odborníků na jazykovědu a historii i z některých odpovědí náhodně dotázaných občanů lze dojít k závěru, že moravskou národnost může obhajovat pouze člověk neznalý zákonitosti jazykovědy a historického vývoje, člověk nekulturní, a tedy člověk veskrze nevdělaný. I další média se snaží občana přesvědčit, že v Česku žijí Češi, a kdo to ne chce chápat, není „in“.

Někdy mám až pocit, že bych se měl za své nečestství stydět nebo se snad i omluvit. Přesto jsem si jist, že Moravané byli, jsou a budou. A to i přesto, že si je v Praze budou i nadále představovat jako exoty v kroji, žijící se v jitrnice a slivovici.

Co myslíš, čtenáři, který nevzdělaný Moravan je autorem slov: „Na tebe, národe český a moravský, vlastní milá, zapomenouti také nemohu při svém dokonacím s tebou se loučení“?

Jiří Smutný

Odešel svobodný člověk

Žil sám na samotě v kopcích nad Nedašovou Lhotou v překrásné krajinně severního výběžku Bílých Karpat. Stáral se o koně a krávy, kolem dvaceti koz a oveček, několik vietnamských prasátek, kočku a psa. Za dřevěnou chýší stálo jedenáct úlů. Vedle svého hospodářství měl na starosti i sekání trávy na přilehlých loukách. Svěrázně topení vytvořil z plechového sudu a plechových rour. Pro vodu si chodil ke

studánce. Stálý styk se světem měl prostřednictvím rádia. Na stolku se dala vybírat vedle beletrie odborná zemědělská literatura i společenskovoední tisky. V osmdesátých letech v zimní čas se naplnil život Viliama Moravčíka. Jeho způsob života moderního Robinsona, také nezávislé myšlení a svobodné chování při mužné síle zůstanou v mysli lidí z okolí a pár přátel nezapomenuty.

Radan Květ

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Sokol Sydney ztratil svého starostu K. Jeníčka, 65. Novým se stal Jiří Jelínek. --Jaroslav Kašík, 70, je redaktorem "Tmavského Zpravodaje", orgánu místní odbočky Českého spolku na Slovensku. Pozval vydavatele t.l. na besedu letos v létě. --O vydání zajímavé knihy "Bilance a výhledy středu Evropy na prahu 21. století" se zasloužili finančně také Eugenie Bujnová a prof. K. Karlík z Vídně. Kniha má 375 stran a pošleme ji vážným zájemcům, za úhradu poštovného. --Londýnský Velehrad, 22 Ladbroke Sq. stále přitahuje naše krajany. Vedou jej sympatičtí kněží Jan Lang a Josef Pazderka, oba SJ. --Vyšla zajímavá knížka "Syndrom kolibříka-Neveselé kapitoly o vědě a moci aneb 60 let zkušebností" z pera prof. Otakara Poupy. Autor působil do své smrti v r. 1999 v Göteborgu ve Švédsku. V letech 1961-68 působil na KU. --Prof. X. Galmiche se zasloužil, že Sorbona vydala franc. překlad Erbenovy "Kytice". --Neúnávný J. Švehlák oslavil nedávno v Adelaide v Austrálii své 81. narozeniny. --M. Čechová nás z Austrálie informovala o násilném přepadení vydavatele "Trampa" Z. Vašíčka a jeho paní v Ostravě. Málem při tom oba přišli o život. --Plk. Milan Píka z Bratislavy nás upozornil na významný článek, který o jeho otci do č. 2 švýcarského "Polygonu" napsal P. Štiller. "Polygon" č. 3 měl interview s Eliškou Wagnerovou, nynější předsedkyní Nejvyššího soudu ČR. --Z Mnichova se ozval prof. dr. Severin Daum. Vzpoměl na své mládí v Roztokách u Prahy. Pracuje na poli výměny studentů mezi Mnichovem a Prahou. --Ekonom F. Nepil přednášel v Londýně na téma "Je ČR na cestě k bankrotu?". --Rudolf Ströbinger vydal v Německu už 11 knih. Jeho poslední /česky psaná/ se týkala švédského diplomata Wallenberga, který byl zastřelen NKVD v Moskvě v r. 1947. --Knihkupectví Interpress/206 Blythe Rd., London W14 OH, England/, vydal nový katalog knih vztahujících se k nám. Vážným zájemcům velmi rádi pošleme kopii katalogu zdarma. --V Sydney v Austrálii je aktivní Stan Hanzal. Pochází z Č. Budějovic. --Jana Witthed našla další informace o R. Wallenbergovi. --Vlad. Křepelka píše

Není pravda, že Mirko Janeček se stal hon. konsulem ČR na Novém Zélandě. Stal se jím ale jeho zámožnější dvojník Mirek Paulík, též poúnorový exulant. Svezl se mj. z Wellingtonu do Aucklandu gratis slovenským vládním letadlem, jak vidíte.

VJ. světový potlach v Klokání

Když Kanadčané při 5. světovém potlachu předávali ve Skalnatých horách putovní symboly organizátorů těchto trampských setkání Australanům, zaznělo u ohně: AHOJ za šlet! Ale již za rokem by to bylo jasné, že 6. potlach se nebude konat za pět, ale za tři roky. Důvodem této změny, jak požadatele australského světového potlachu uváděli, bylo to, že trampská emigrace stárne, tak aby byla větší šance pro ty, kteří ještě budou moct přijet. Rozhodnutí našlo sice poměrně silnou vinu odpůrců, ale vyhovovalo. Takže letošní rok 2001 je rokem 6. světového trampského potlachu.

V závěru loňského roku byla také již stanovena lokalita na Paddy's River ve Snowy Mountains, ve státním lese na půli cesty mezi Melbourne a Sydney.

Také z původního data 21. srpna se upustilo, nikoliv kvůli možnosti zákazu rozdělování ohně, ale jednoduše proto, že australská zima připadá na naše letní měsíce. A v horách by zima právě nebyla pro trampující národ právě tím nejlepším. Bylo tudíž stanoveno datum v australském létě, a to 25. října 2001.

Když si ale nalistujete tento termín v kalendáři, zjistíte, že je čtvrtek. Tento den v týdnu byl zvolen údajně proto, aby se pořádání potlachového ohně vyhnulo vikendovému zájmu místních, netrampů, který by byl nežádoucí.

Takže lze jen doufat, že z ČR přijutí do Klokání skutečně jen ten, kdo se k bratrstvu zalomeného palce skutečně hlásí a nikoliv nahodilí turisté zlákaní ptačlívou nabídkou exotického pobytu v trampském světě jenom proto, že na to mají.

Budějckej širáč č. 3/2001.

NAŠI V USA

Opavský rodák Lukáš Vondráček, 14, koncertoval jako pianista v sedmi městech USA. Podle risku je to absolutní hudební zázrak. --Ing. K. Kysilka /Komenského 1529, 763 61 Napajedla, ČR/ napsal do revue "Podřevnicko" článek "Vystěhovalectví do USA". Zjistil, že v letech 1850 až 1880 se jen z okresu Zlín vystěhovalo do Texasu na 50.000 osob. --Slavnostní otevření nové slovenské ambasády ve Washingtonu bude 8.6. Adresa: Embassy of the Slovak Republic, 3523 International Court, NW., Washington, DC 20008, USA. Velvyslanec Martin Butora má v zájmu všestranně užitečnou organizaci "Friends of Slovakia", v které

Zemřel Václav Hyvar

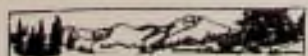
Dne 13. dubna zemřel v University Heights, OH, ve věku 78 let, významný člen česko-americké komunity a pracovník pro etnické záležitosti bývalého starosty Clevelandu. Václav Hyvar.

Hyvar se narodil v Závisticích a v Praze vystudoval na Karlově univerzitě. Byl neúnávný bojovník proti komunistickému režimu ve své staré vlasti, za což byl v roce 1948 vězněn. V boji za svobodu a demokracii pokračoval i v exilu v USA. Deset let byl editorem českých novin Nový svět.

V roce 1991 obdržel uznání od papeže Johna Paula II. za jeho nepřetržitou a oddanou práci pro katolickou církev. V roce 1998 byl významněn prezidentem ČR Václavem Havlem řádem T. G. Masaryka.

Z jeho mnoha funkcí nutno jmenovat: bývalý prezident National Alliance of Czech Catholics v USA, člen Soka Greater Cleveland, člen St. Joseph Society of the Czech Catholic Union, president of the Czech Cultural Gardens Assoc. a člen The Czech American Committee of Greater Cleveland.

Jeho žena Mila mu byla věrnou družkou a spolupracovnicí. "AL"

Old West Stamp Shop

Established 1953

COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES

TONY & CECIL CIKA

ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5192

910 16TH STREET DENVER, COLO 80202

Poměrně nepočetná sokolská jednota v Detroitu, MI, postavila do pole na loňském Vsesokolském sletu v Praze 12 "chlapáků". Byli vzorně nacvičení a podle úsudku značně byli vzorným družstvem. Na snímku jsou stojící zleva: Miroslav Mejta, Alois Řešátko, Karel Pondělíček, Mitchell a George Eisensteinovi, Jimmy a Václav Kalivodovi, Milo a Martin Eisensteinovi a neznámý. Klečící zleva: Jonathan Konrád a Josef Poláček, který má určitě v igelitce právě jitrnice, aby nikdo neměl hlad..

Zpravodajský šab Českého televizního poštovního sdružení žije a píše se nahodných důchodců manželů tak se jím v demokracii dají. My si žijeme také v pohádce.

"Takže vám mi nechybí?"

"Ale ano, mně chybí Hinečku sár a manželovi Ošlůku ošlůk se!"

Pepa žije s Andulou už dvacet roku jen tak na bromáde. Jednou Andula začala rozjímát: "Pepane, dvacet roku to spolu táhneme na divoko, neměli bysme konečně myslet tak nasvathu?" Pepa se zamyslí: "To jo, ale myslím, že si nás teď někdo vezme!"

Měsíčník moravského humoru a srandy.

"TJENKY-BRANKY", Box 55

763 12 Vizovice, ČR.

US\$10 za rok..

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem. J. Kříž, 50724 Dětenice 25, ČR.

Opavský rodák Lukáš Vondráček, 14, koncertoval jako pianista v sedmi městech USA. Podle risku je to absolutní hudební zázrak. --Ing. K. Kysilka /Komenského 1529, 763 61 Napajedla, ČR/ napsal do revue "Podřevnicko" článek "Vystěhovalectví do USA". Zjistil, že v letech 1850 až 1880 se jen z okresu Zlín vystěhovalo do Texasu na 50.000 osob. --Slavnostní otevření nové slovenské ambasády ve Washingtonu bude 8.6. Adresa: Embassy of the Slovak Republic, 3523 International Court, NW., Washington, DC 20008, USA. Velvyslanec Martin Butora má v zájmu všestranně užitečnou organizaci "Friends of Slovakia", v které jsou významní Američané slovenského původu. --A. Vondráčková z Denveru hledá Janu Meyerovou, roz. Tylovou. --V záp. Kansasu je české město Wilson. Má Czech Opera House, postavený před 100 lety. Byl nyní přestavěn. Koncem července tam bude tradiční Český Festival. --Vlad. Holeček z Berwyn, IL si povšiml, že v seznamu vězňůných skautů v 50. letech chybí jméno jeho bratra Zdenka, který byl téměř 3 roky vězněn v Jáchymově. Kniha má název "Se štítem a na štítě", 280 stran. --V Ocala, FL, zemřela 6. 3. 2001 zemřela neúnávná bojovnice za lidská práva Anna M. Faltusová, 81. Pocházela z Mnichovic. --V Denveru má úspěchy jako lyžař Mike Děvečka. Byl na všech Olympiádách od r. 1968. --Ústředí SVU stále nevzdalo nový katalog členů. Hodil by se během příštího Kongresu SVU v Plzni. --Redakční rada chicagského "Hlasu národa" tvoří R. Dvořák, P. Krpec, F. Uhlířová a A. Vacková. Z Prahy dopisuje Jiří Šůva. --V Riverside, IL, byla tryzna za býv. gen. tajemníka ČSNRA, Emilií Welchovou-Růžičkovou. Umožnila kariéru dr. V. Chalupovi. --V Aspen, CO žije F. Kládek. Jeho otec byl vynikající letec v I. válce František Kládek, který zemřel v Praze 8. 3. 1997, ve věku 92 let. --National Czech and Slovak Museum and Library v Cedar Rapids, Iowa, pořádá výstavy, koncerty, přednášky a pod. V okolí má žít na 50.000 lidí našeho původu. Vojta Beneš označil město vhodně: "České Athény". --V Praze vyšla kniha "S kamerou po Aljašce", z pera A. Kusbacha a L. Moulise. Po třech dokumentárních filmech. Zajímá je i osud Eskymo Welzla. Okolím Dawson City byli zklamáni. --Česká studentka Kateřina Pospíšilová zpívala se sborem v Carnegie Hall v New Yorku. Do Ameriky se zamilovala.